

Sygn. akt: I 1 C 3222/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 2117,00 złotych, w tym 1800,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód P. (...) z siedzibą we W. pozwem z dnia 20 listopada 2018 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego, S. P., kwoty 8543,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.11.2018r do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 28 maja 2015 r. umowę pożyczki o numerze (...) na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Powód wskazał, iż pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W dniu 11 stycznia 2018 r. (...) G. C. spółka zoo spółka jawna w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwanego z wierzycielem pierwotnym. Powód wyjaśnił, iż na żądaną pozwem kwotę składają się: należność główna w wysokości 4000 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 1743,47 zł, naliczane zgodnie z postanowieniami umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową, 2800 zł należności ubocznych przejętych od wierzyciela pierwotnego.

(pozew – k. 2-5)

Pozwany, S. P. ,na rozprawie przyznał fakt zawarcia w/w umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. zawarł w dniu 28 maja 2015 r. umowę pożyczki o numerze (...) na podstawie której otrzymał kwotę 4000zł, której nie spłacił w terminie. Należność stała się wymagalna w dniu 13.8.2015r.

okoliczność niesporna

W dniu 11 stycznia 2018 r. pomiędzy (...) G. C. spółka zoo spółką jawną w W. a P. (...) z siedzibą we W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy przelewu wierzytelności wskazano, iż przelewem objęto m. in. wierzytelność w stosunku do S. P. wynikającą z umowy zawartej w dniu 28 maja 2015 r., w łącznej kwocie 8416,83 zł.

okoliczność niesporna, a nadto umowa sprzedaży wierzytelności - k. 10-14, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 15

W dniu 15 listopada 2018 r. P. (...) z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, w którym stwierdzono fakt nabycia w dniu 11 stycznia 2018 r. wierzytelności względem dłużnika S. P., wynikającej z umowy pożyczki nr (...) na kwotę 8543,47 zł, w tym należność główna 4000 zł i odsetki 1743,47 zł, koszty 2800 zł.

okoliczność niesporna, a nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 9

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a nadto nie budziły one wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Art. 229 kpc stanowi, że nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę pożyczki, z której wywodził swoje roszczenie objęte pozwem, wskazując jednocześnie, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności (art. 509 k.c.). Pomiedzy stronami ma zatem zastosowanie przepis art. 513 § 1 k.c., z którego wynika, że dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Powód nie przedłożył jednak umowy pożyczki.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że (...) G. C. spółka zoo spółką jawną z siedzibą w W. i pozwanego łączyła umowa pożyczki. Poza sporem pozostawało również to, że pomiędzy powodem a (...) G. C. spółką zoo spółką jawną z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności.

Podstawową kwestią do rozstrzygnięcia wątpliwości Sądu było, czy powód wykazał wysokość roszczenia, a także, czy roszczenie jest przedawnione.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany, jako konsument zawarł umowę pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda.

Przedawnienie roszczenia jest zasadniczym powodem oddalenia powództwa w tej sprawie.

Art. 117 kc stanowi, że: "§ 1. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

§ 2. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

§ 2¹. Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

§ 3. (uchylony)

Art. 117¹ § 1. W wyjątkowych przypadkach sąd może, po rozważeniu interesów stron, nie uwzględnić upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jeżeli wymagają tego względy słuszności.

§ 2. Korzystając z uprawnienia, o którym mowa w § 1, sąd powinien rozważyć w szczególności:

- 1) długość terminu przedawnienia;
- 2) długość okresu od upływu terminu przedawnienia do chwili dochodzenia roszczenia;
- 3) charakter okoliczności, które spowodowały niedochodzenie roszczenia przez uprawnionego, w tym wpływ zachowania zobowiązanego na opóźnienie uprawnionego w dochodzeniu roszczenia.

Art. 118 k c stanowi, że: "Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.", zaś art. 119 k c, że: "Terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną."

Art. 120 kc natomiast, że: "§ 1. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

§ 2. Bieg przedawnienia roszczeń o zaniechanie rozpoczyna się od dnia, w którym ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, nie zastosował się do treści roszczenia."

Zgodnie z treścią art. 121 k c, bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu:

- 1) co do roszczeń, które przysługują dzieciom przeciwko rodzicom - przez czas trwania władzy rodzicielskiej;
- 2) co do roszczeń, które przysługują osobom nie mającym pełnej zdolności do czynności prawnych przeciwko osobom sprawującym opiekę lub kuratelę - przez czas sprawowania przez te osoby opieki lub kurateli;
- 3) co do roszczeń, które przysługują jednemu z małżonków przeciwko drugiemu - przez czas trwania małżeństwa;
- 4) co do wszelkich roszczeń, gdy z powodu siły wyższej uprawniony nie może ich dochodzić przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju - przez czas trwania przeszkody.

W myśl tych zasad, mających zastosowanie w niniejszej sprawie, roszczenie powoda jest przedawnione i nie może być dochodzone.

Dodatkowo, nie wiadomo do kiedy i w jakiej wysokości pozwany był zobowiązany do spłaty pożyczki, jak była uregulowana kwestia odsetek i opłat dodatkowych, wyliczonych przez powoda na 2800 zł, nie wiadomo na jakich

zasadach i podstawach. Brak umowy pożyczki uniemożliwia zweryfikowanie tej kwestii. W tym zakresie żądanie pozwu i wskazane dokumenty budzą wątpliwości Sądu, co do tego, czy żądanie pozwu również co do wysokości jest zasadne. Należy wskazać, iż powód poza umową cesji wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji, nie złożył żadnych dokumentów – dowodów wykazujących, że dochodzone roszczenie mu przysługuje i to właśnie w tej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 117 i 118 kc oraz 6 k.c. w zw. z art. 720 k.c. (przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi.”), oddalił powództwo, uznając, że przepisy te, jako zgodne z konstytucją, mają zastosowanie w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód i tylko on poniósł koszty procesu, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.